FÖRSLAG TILL AVGÖRANDE AV GENERALADVOKAT PHILIPPE LÉGER

föredraget den 23 mars 1995 *

1. För att kunna fälla ett avgörande i en tvist om användningen av beteckningarna "Kabinett", "Spätlese", "Auslese" och "Weißherbst" som del av ett varumärke har Oberlandesgericht Frankfurt am Main genom beslut av den 16 september 1993, enligt artikel 177 i EEG-fördraget, begärt ett förhandsavgörande beträffande fyra frågor rörande tolkningen av artikel 3.2 och artikel 3.3 i kommissionens förordning (EEG) nr 3201/90 av den 16 oktober 1990 om närmare bestämmelser för beskrivning och presentation av vin och druvmust [1] (nedan kallad "förordning nr 3201/90" eller "tillämpningsförordningen") och artikel 40.3 i rådets förordning (EEG) nr 2392/89 av den 24 juli 1989 om allmänna bestämmelser om beskrivning och presentation av vin och druvmust [2].

2. Frågorna har uppkommit i en tvist mellan Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs eV Frankfurt (nedan kallat "käranden") och Privatkellerei Franz Wilhelm Langguth Erben GmbH & Co. KG (nedan kallad "svaranden").

3. Svaranden saluför tyska viner med följande kvalitetsbeteckningar: "Kabinett", "Spätlese", "Auslese" och "Weißherbst" (nedan kallade "kvalitetsvin framställt i ett specificerat område" eller "tyskt kvalitetsvin fso").

4. Dessa kvalitetsbeteckningar förekommer på etiketten dels i förbindelse med benämningen tyskt kvalitetsvin fso, dels i förbindelse med varumärket.

5. Eftersom käranden ansåg att bruket av dessa beteckningar såsom del av ett varumärke stred mot artikel 3.2 och 3.3 i förordning nr 3201/90 och var ägnat att vilseleda konsumenterna, väckte käranden talan vid Landgericht och överklagade sedan den dom som gick denne emot till högre instans.

* Originalspråk: franska.

1 — EGT nr L 309, s. 1.

2 — EGT nr L 232, s. 13.

6. Mot bakgrund av dessa omständigheter har Oberlandesgericht Frankfurt am Main begärt att domstolen meddelar ett förhandsavgörande beträffande följande fyra frågor:

"1) Skall artikel 3.2 i förordning (EEG) nr 3201/90 tolkas på så sätt att det vid utformningen av etiketter för 'Qualitätsweine mit Prädikat' är förbjudet att utöver de obligatoriska uppgifterna (angivna med bokstäver av samma typ och storlek som namnet på det specificerade området eller namnet på den geografiska enheten som är mindre än det specificerade området) på ett iögonfallande sätt upprepa beteckningarna 'Kabinett', 'Spätlese' eller 'Auslese' på etiketten med annan stil och med större bokstäver såsom en del av märkesnamnet?

2) För det fall den första frågan besvaras jakande: Kan ett obestritt innehav av ett i god tro förvärvat och bevisligen ekonomiskt värdefullt varumärke, vilket innehåller iögonfallande beteckningar såsom del av märkesnamnet vid utformningen av etiketter för kvalitetsviner fso — i likhet med t. ex. bestämmelserna för varumärken med geografisk beteckning i artikel 40.3 i förordning (EEG) nr 2392/89 — undantas från ett sådant förbud som avses i fråga 1 ovan?

3) Skall artikel 3.3 första stycket a första strecksatsen i förbindelse med andra stycket av artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 3201/90 tolkas på så sätt att det beträffande tyska kvalitetsviner fso är förbjudet att, utöver beteckningen 'Weißherbst' angiven med bokstäver som är lika stora som eller mindre än dem som används för att ange det specificerade området, på ett iögonfallande sätt upprepa beteckningen 'Weißherbst' på etiketten med större bokstäver och som del av märkesnamnet?

4) För det fall den tredje frågan besvaras jakande: Kan ett obestritt innehav av ett i god tro förvärvat och bevisligen ekonomiskt värdefullt varumärke, vilket innehåller en iögonfallande användning av beteckningen 'Weißherbst' såsom del av märkesnamnet vid utformningen av etiketter för denna typ av viner — i likhet med t. ex. bestämmelserna för varumärken med geografisk beteckning i artikel 40.3 i förordning (EEG) nr 2392/89 — bilda undantag från ett sådant förbud som avses i fråga 3 ovan?"

Den första och den tredje frågan

7. Genom den första och tredje frågan önskar den nationella domstolen i huvudsak

få svar på om artikel 3 i tillämpningsförordningen utgör hinder för att beteckningarna "Kabinett", "Spätlese", "Auslese" och "Weißherbst" används som del av ett varumärke vid utformning av etiketter för tyska kvalitetsviner i den mån dessa beteckningar upprepas med bokstäver som är större än de bokstäver som används för att ange namnet på ursprungsområdet.

Inledande anmärkning

8. Till att börja med kan vi konstatera att kvalitetsbeteckningarna "Kabinett", "Spätlese" och "Auslese" är nödvändiga för att beteckna tyska kvalitetsviner, nämligen "tyska viner med särskilda traditionella benämningar". Dessa tyska kvalitetsviner anser gemenskapslagstiftaren vara tyska kvalitetsviner fso. Detta följer av artikel 15.1 och 15.2 a i förordning (EEG) nr 823/87 [3] som har ändrats genom förordning (EEG) nr 2043/89 [4].

9. Beteckningen "Weißherbst" är en ytterligare traditionell benämning som är *valfri* för att komplettera beskrivningen av tyska kvalitetsviner fso [5].

10. *Analys av de tillämpliga gemenskapsföreskrifterna*

11. Vad beträffar märkningen av tyska kvalitetsviner fso är både förordning nr 2392/89 och förordning nr 3201/90 tillämpliga.

12. I den *förstnämnda förordningen*, i vilken det fastställs allmänna bestämmelser om beskrivning och presentation av vin och druvmust, indelas vinerna efter ursprung (vin med ursprung inom gemenskapen [6] eller inom tredje land [7]) och efter kvalitet [8]. I artikel 11 i förordningen anges de obligatoriska [9] respektive valfria [10] uppgifter som finns på etiketten för kvalitetsviner fso. Principen att endast de uppgifter som anges i artikel 11 får användas i beskrivningen på etiketten för ett kvalitetsvin fso har också fastställts [11].

13. I *förordning nr 3201/90* ges närmare bestämmelser som är nödvändiga vid tillämpningen av förordning nr 2392/89. I dess artikel 3 anges de beteckningar som är godkända av de olika medlemsstaterna och

3 — Rådets förordning (EEG) nr 823/87 av den 16 mars 1987 om särskilda bestämmelser om kvalitetsvin framställt inom specificerade områden (EGT nr L 84, s. 59).

4 — Rådets förordning (EEG) nr 2043/89 av den 19 juni 1989 (EGT nr L 202, s. 1).

5 — Artikel 3.3 a första strecksatsen i förordning nr 3201/90 jämförd med artikel 11.2 i i förordning nr 2392/89.

6 — Kapitel I.

7 — Kapitel II.

8 — Vad beträffar produkter med ursprung inom gemenskapen görs det skillnad mellan bordsviner (avsnitt A), kvalitetsviner fso (avsnitt B), samt andra produkter än bordsvin och kvalitetsvin fso (avsnitt C).

9 — Artikel 11.1.

10 — Artikel 11.2.

11 — Artikel 12.

som av gemenskapslagstiftaren anses motsvara gemenskapsbeteckningen kvalitetsvin fso.

14. De syften som eftersträvas i förordningarna [12] är att ge information som är så tydlig, korrekt och fullständig som möjligt om de viner som säljs inom gemenskapen för att

a) säkerställa lojala affärstransaktioner inom vinsektorn [13],

b) bekämpa bedrägeri på ett effektivt sätt [14],

c) skydda konsumenterna mot varje form av förväxling eller bedrägeri i fråga om produkternas grundläggande egenskaper [15].

Likväl har gemenskapslagstiftaren inte genomfört en fullständig harmonisering inom området för beskrivning och presentation av vin och druvmust [16].

12 — Förordningarna nr 2392/89 och nr 3201/90.

13 — Se bland annat det femte övervägandet i förordning nr 2392/89.

14 — Bland annat trettioförsta övervägandet i förordning nr 3201/90.

15 — Se bland annat tredje övervägandet i förordningarna nr 2392/89 och nr 3201/90.

16 — Se bland annat det fjärde, femte, sjätte, och sjunde övervägandet i förordning nr 2392/89 och det tredje, fjärde och femte övervägandet i tillämpningsförordningen.

15. Vad gäller just tyska kvalitetsviner fso föreskrivs det i *artikel 3.2 och 3.3 första stycket a och andra stycket i förordning nr 3201/90*:

"2. Beteckningarna 'Kabinett', 'Spätlese', 'Auslese', 'Beerenauslese', 'Trockenbeerenauslese' och 'Eiswein' anges med bokstäver av samma typ och storlek som namnet på det specificerade området eller i förekommande fall namnet på den geografiska enheten som är i mindre stil än det specificerade området.

3. Beteckningarna som anges i artikel 11.2 i i förordning (EEG) nr 2392/89 och som kan komplettera de som finns i punkt 1 är följande:

a) *för tyska kvalitetsviner fso:*

— 'Weißherbst',

...

Dessa beteckningar anges med bokstäver som är lika stora som eller mindre än dem som används för att ange det specificerade området."

16. I artikel 15.2 första stycket a i den ändrade versionen av förordning nr 823/87, som också är tillämplig, föreskrivs:

"2. Utan att detta hindrar användningen av ytterligare benämningar som kan vara tillåtna enligt gemenskapsbestämmelser och nationell lagstiftning, och under förutsättning att de nationella bestämmelserna om vinet i fråga följs, skall de traditionellt använda benämningar som avses i punkt 1 första stycket vara följande:

a) I Förbundsrepubliken Tyskland:

en uppgift om vinets ursprung, följd av beteckningen 'Qualitätswein' eller 'Qualitätswein mit Prädikat', tillsammans med någon av följande beteckningar: 'Kabinett', 'Spätlese', 'Auslese', 'Beerenauslese', 'Trockenbeerenauslese' eller 'Eiswein'."

17. Det framgår således av

— artikel 15.2 första stycket a i den ändrade versionen av förordning nr 823/87, i förening med

— artikel 11.1 b i förordning nr 2392/89, och

— artikel 3.1 [17] och 3.2 i förordning nr 3201/90,

att *beteckningarna "Kabinett", "Spätlese", "Auslese"* är kvalitetsbeteckningar som *i förening med uppgifter om vinets ursprung och benämningen "Qualitätsweine mit Prädikat"*

a) bidrar till beskrivningen av tyska kvalitetsviner fso,

b) är obligatoriska uppgifter som etiketten för tyska kvalitetsviner fso skall innehålla

17 — Vad gäller tyska kvalitetsviner fso anges det i artikel 3.1 tredje stycket att beteckningarna "Qualitätswein" och "Qualitätswein mit Prädikat" kan anges utan förkortningar på etiketten eller anges med hjälp av följande förkortningar: "Q. b. A." och "Q. b. A. m. Pr.".

angivna med bokstäver av samma typ och storlek som namnet på det specificerade området eller, i förekommande fall, namnet på den geografiska enheten som är mindre än det specificerade området.

b) är en valfri uppgift som får finnas på etiketten för tyska kvalitetsviner fso angiven med bokstäver som är lika stora som eller mindre än de bokstäver som används för att ange det specificerade området i fråga [18].

18. Det framgår för övrigt av

19. *Hur har detta direktiv tillämpats i det förevarande målet?*

— artikel 15.2 första stycket i förordning nr 823/87 i den ändrade versionen, i förening med

— artikel 11.2 i i förordning nr 2392/89, och

— artikel 3.1 och 3.3 i förordning nr 3201/90,

20. Det kan konstateras att beteckningarna "Kabinett", "Spätlese", "Auslese" samt "Weißherbst" upprepas på den nedre kanten av etiketten med bokstäver av samma typ och samma storlek som namnet på det specificerade området eller namnet på den geografiska enheten som är mindre än det specificerade området. Såsom exempel kan nämnas att på en av de omtvistade etiketterna anges beteckningarna "Qualitätswein mit Prädikat Spätlese Rheinhessen Bereich Wonnegau" på den nedre kanten av etiketten på följande sätt:

att *beteckningen "Weißherbst"* är en ytterligare kvalitetsbenämning som *i förening med en särskild traditionell benämning*

a) På en första rad skrivs kvalitetsbeteckningen "Spätlese" vid sidan om benämningen "Qualitätswein mit Prädikat".

a) är lämplig vid beskrivningen av ett tyskt kvalitetsvin fso,

18 — Förteckningen över områden där kvalitetsvin tillverkas finns i bilaga II till rådets beslut 94/184/EEG av den 24 januari 1994 om ingående och undertecknande av avtalet om vinhandel mellan Europeiska gemenskaperna och Australien (EGT nr L 86, s. 1).

b) På en andra rad skrivs namnet på det specificerade området för framställning "Rheinhessen" framför det mindre området "Bereich Wonnegau" [19].

21. Det framgår således att föreskrifterna i artikel 3.2 och 3.3 första stycket a och andra stycket i förordning nr 3201/90 har följts.

22. Svårigheten — *och nu kommer vi till kärnan i de ställda frågorna* — ligger i den omständigheten att uppgifterna "Kabinett", "Spätlese", "Auslese" samt "Weißherbst" upprepas vid sidan om vinets märkesnamn mitt på etiketten på följande sätt, "Erben Kabinett", "Erben Spätlese", "Erben Auslese" och "Erben Weißherbst", och detta med bokstäver som är ungefär tre gånger större än de bokstäver som används för att ange namnet på området i vilket vinet har sitt ursprung eller den geografiska enhet som är mindre än denna. Det kan konstateras att dessa märkesnamn används för att beskriva respektive vin.

23. *Skall en sådan praxis ogiltigförklaras? Jag kan utan omsvep säga att jag inte anser att detta skall göras av följande skäl.*

24. *För det första* kan vi konstatera att de särskilda gemenskapsföreskrifterna om varumärken, i synnerhet rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 [20] (nedan kallat "första direktivet om varumärken"), inte innehåller någon bestämmelse *om bokstävernas storlek i beteckningar som ingår i varumärkets namn.* Detta första direktiv har för övrigt inte införlivats i Tyskland ännu och dessutom behöver medlemsstaterna endast tillämpa detta med avseende på nya varumärken [21].

25. *För det andra* anser jag att formuleringen av den regel som *artikel 3 i förordning nr 3201/90* innehåller är otvetydig. Gemenskapslagstiftaren har velat reglera utseendet av dessa uppgifters bokstäver *endast i de fall då de ingår i beskrivningen av tyska kvalitetsviner fso.* Han har velat att de olika beteckningarna som tillsammans ingår i beskrivningen av kvalitetsvin fso skall återges på ett enhetligt sätt, så att ingen beståndsdel i dessa beskrivningar avviker från de andra, och detta för att undvika varje risk av förväxling hos gemenskapskonsumenten, i synnerhet om denne inte är invånare i den medlemsstat där vinet i fråga har framställts.

26. Det framgår nämligen efter en analys av artikel 3 i förordning nr 3201/90, bland annat

19 — Se förteckningen över områden för framställning av tyska kvalitetsviner fso, ibidem.

20 — Direktiv om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT nr L 40, 1989, s. 1)

21 — Artikel 3.4.

3.1 [22] jämförd med 3.2 och 3.3, att varje beståndsdel av beskrivningen av tyska kvalitetsviner fso är reglerad och inte bara kvalitetsbeteckningarna. *I texten behandlas däremot inte varumärken.* Det är förordning nr 2392/89 som vi får vända oss till i denna fråga.

27. Det kan till en början konstateras att märkesnamnet är en *valfri* uppgift som får finnas på etiketten för kvalitetsvin fso [23].

28. För att återkomma till den allmänna princip som finns i det första direktivet om varumärken [24], vill jag påpeka att i *artikel 40.2 första stycket a och b i förordning nr 2392/89* föreskrivs:

"2. Om beskrivning, presentation och reklam vad gäller de produkter som avses i denna förordning kompletteras med märkesnamn, får dessa märkesnamn inte innehålla sådana ord, delar av ord, symboler eller bilder

a) som kan ge upphov till förväxling eller vilseleda de personer som de riktas till enligt punkt 1,

eller

b) som av de personer som de riktar sig till kan förväxlas med beskrivningen, helt eller delvis, av ... ett kvalitetsvin fso."

29. I den mån som kvalitetsbeteckningarna "Kabinett", "Spätlese" och "Auslese", *i förening med uppgifter om vinets ursprung och beteckningen "Qualitätswein mit Prädikat"*, samt med beteckningen "Weißherbst", *i förening med en särskild traditionell benämning*, ingår i beskrivningen av kvalitetsvin

22 — Artikel 3.1 första stycket första strecksatsen och andra stycket: "Beteckningen 'kvalitetsvin framställt i ett specificerat område' eller 'kvalitetsvin fso' eller en motsvarande beteckning på ett annat officiellt gemenskapsspråk, eller när det är tillämpligt
— 'Qualitätswein' och 'Qualitätswein mit Prädikat',
...
som anges i artikel 15.2 i förordning (EEG) nr 823/87, skall finnas på etiketten med bokstäver som inte är större än dem som anger det specificerade området."

23 — Artikel 11.2 c i förordning nr 2392/89.

24 — I artikel 3.1 g föreskrivs att: "1. Följande tecken och varumärken får inte registreras och om registrering har skett skall de kunna ogiltigförklaras:
...
g) Varumärken som är ägnade att vilseleda allmänheten, t. ex. med avseende på varans eller tjänstens art, kvalitet eller geografiska ursprung."

fso [25], framgår det av bestämmelserna i artikel 40.2 första stycket b första strecksatsen att de inte kan användas som beståndsdel av ett märkesnamn om de av konsumenterna kan förväxlas med beskrivningen, helt eller delvis, av ett kvalitetsvin fso.

Detta är otvivelaktigt fallet om den kvalitetsbeteckning som används som en del av ett märkesnamn inte överensstämmer med de i det ifrågavarande kvalitetsvinet fso tillhörande kvalitetsegenskaperna. Till exempel kan inte orden "Erben Kabinett" utgöra en del av märkesnamnet för ett "Qualitätswein mit Prädikat Spätlese Rheinhessen Bereich Wonnegau".

30. Om kvalitetsbeteckningarna "Kabinett", "Spätlese", "Auslese" samt beteckningen "Weißherbst" upprepas mitt på etiketten vid sidan av märkesnamnen på de tyska kvalitetsvinerna fso "Erben Kabinett", "Erben Spätlese", "Erben Auslese" och "Erben Weißherbst" med bokstäver som är tre gånger större än de bokstäver som används för att beskriva tyska kvalitetsviner fso är det ostridigt att *dessa märkesnamn används för att beskriva respektive tyska kvalitetsviner fso.*

31. *För det tredje*, kan inte användandet av dessa beteckningar vilseleda konsumenterna eller ge upphov till förväxling?

32. *Jag anser att det ankommer på den nationella domstolen att avgöra om en beteckning kan vilseleda eller förvirra konsumenten.* Den nationella domstolen har emellertid upplyst oss om att den inte anser att så är fallet. Jag delar den åsikt som generaladvokat Elmer framhåller i sitt förslag till avgörande av den 9 mars 1995 i det pågående målet Ministère public och Institut national des appellations d'origine mot Voisine [26].

33. Svaret på denna fråga beror oftast på en *konkret* bedömning av omständigheterna i det särskilda fallet. Med bortseende från det fall då varumärket innehåller osanna uppgifter om varans eller tjänstens art, kvalitet eller geografiska ursprung, är det en särskilt svår uppgift att ge allmänna vägledningar som ger en nationell domstol möjlighet att *i praktiken* identifiera de uppgifter som kan vilseleda eller förvirra konsumenten. *Jag vill emellertid påminna om att de uppgifter som ingår i märkesnamnet avseende de tyska kvalitetsviner fso som svaranden säljer inte är osanna.*

25 — Se punkterna 17 och 18 i förslaget till avgörande.

26 — C-46/94, punkt 14.

34. *För det fjärde*, i motsats till vad kommissionen har hävdat, strider inte syftet med förordningarna nr 2392/89 och nr 3201/90 mot ett godkännande av denna praxis.

35. Jag anser att gemenskapslagstiftaren inte har avsett att stadfästa regeln enligt vilken det geografiska ursprunget av ett kvalitetsvin fso är det kvalitetskriterium som är avgörande för konsumentens val av produkt. Följaktligen, tvärtemot kommissionens uppfattning, betvivlar jag att de särskilda bestämmelserna i artikel 3.2 och 3.3 i förordning nr 3201/90 kan ge stöd för uppfattningen att föreskrifterna om bokstäverna i beteckningarna "Kabinett", "Spätlese", "Auslese" och "Weißherbst" utgör en allmän princip som skall tillämpas strikt inom varumärkesområdet.

36. Vi har sett att gemenskapslagstiftaren inte har genomfört en *fullständig* harmonisering inom området för beskrivning och presentation av vin och druvmust [27]. Trots att det föreligger vitt skilda uppfattningar mellan medlemsstaterna angående bland annat bestämmelserna som reglerar beskrivning och presentation av vin framställda inom gemenskapen [28], har gemenskapslagstiftaren velat fastställa principen om att *särskilda traditionella och regionala bruk skall behållas* [29], i den utsträckning som de är förenliga med principerna om den inre marknaden och inte medför risk för att gemenskapskonsumenten vilseleds angående produkten, i synnerhet om han är medborgare i en annan medlemsstat än vinproducenten. För att kunna förena de motstridiga målen [30] [31] har gemenskapslagstiftaren använt sig av särskilda juridiska hjälpmedel:

a) en uttömmande förteckning i vilken de särskilda traditionella beteckningarna som anses motsvara gemenskapsbeteckningarna räknas upp [32],

b) en uttömmande uppräkning av obligatoriska och valfria uppgifter [33],

c) regeln enligt vilken produkterna i fråga skall kunna röra sig fritt [34].

27 — Se punkt 14 i detta förslag till avgörande.

28 — Se i synnerhet det sjunde övervägandet i förordning nr 2392/89.

29 — Se i synnerhet det tredje övervägandet i förordning nr 3201/90: "Vid tillämpningen av regler om beskrivning och presentation av viner bör hänsyn tas till traditionell och vedertagen praxis i gemenskapens vinodlingsområden."

30 — Se särskilt det sjuttonde övervägandet i förordning nr 823/87.

31 — Femte övervägandet i förordning nr 2392/89.

32 — Se särskilt artikel 15 i förordning nr 823/87, bilaga 3 till förordning nr 3201/90 med förteckning över synonymer på namn på vinstockssorter som kan användas för att beteckna viner och kvalitetsviner fso, bilaga 2 till beslut 94/184 med förteckning över vin med ursprung i gemenskapen och särskilt förteckningen över de traditionella beteckningar som används för att beskriva kvalitetsviner fso.

33 — Artiklarna 3, 12 och 21 i förordning nr 2392/89.

34 — Sjunde övervägandet i förordning nr 2392/89.

37. Syftet med artikel 12 i förordning nr 2392/89 är i motsats till vad kommissionen hävdat inte att stadfästa en allmän princip om att "allt som inte är tillåtet är förbjudet". Det verkar snarare vara den omvända principen som är regel. Syftet med denna bestämmelse finns angiven i ingressen till förordning nr 2392/89.

38. *Efter redogörelsen för valet av reglering om beskrivning och presentation av kvalitetsviner fso*:

"[g]emenskapsbestämmelserna om beskrivning och presentation av vin och druvmust är till stora delar grundade på nationella bestämmelser som tidigare tillämpats i medlemsstaterna" [35],

och efter att ha konstaterat vilka svårigheterna är som måste övervinnas:

a) "[d]essa nationella bestämmelser byggde på vitt skilda principer. En del medlemsstater prioriterade korrekt information till konsumenterna och frihet i handelsledet medan andra strävade efter att kombinera dessa aspekter med behovet av att skydda producenter inom sitt territorium mot konkurrenssnedvridningar" [36],

b) "[m]ed hänsyn till de skiftande produktionsvillkoren inom de olika vinodlingsområdena och till de traditionella metoder som används i en del medlemsstater bör medlemsstaterna ges möjlighet att, för de produkter som framställs inom deras territorium, bestämma att vissa uppgifter som är valfria enligt gemenskapsbestämmelserna skall vara obligatoriska eller förbjudas eller användas i begränsad omfattning" [37],

har gemenskapslagstiftaren redogjort för syftet med förordningen:

a) "[i] syfte att så långt som möjligt förena dessa olika principer och undvika alltför olika tolkningar" [38],

b) "[f]ör att säkerställa att dessa bestämmelser fungerar effektivt" [39],

35 — Femte övervägandet.

36 — Ibidem.

37 — Sjunde övervägandet.

38 — Femte övervägandet.

39 — Ibidem.

c) "för att säkerställa att de uppgifter som lämnas är så fullständiga som möjligt, samtidigt som hänsyn tas till seder och traditionella metoder" [40],

d) "för att säkerställa den fria rörligheten för varor" [41],

därefter har gemenskapslagstiftaren angivit de lösningar som han vill genomföra för att förena dessa motstridiga syften för att inte förta den effektiva verkan av det system som upprättas:

a) "det har ansetts nödvändigt att fastställa ganska omfattande bestämmelser om varubeskrivningar" [42],

b) "den principen [bör] fastställas att endast de uppgifter som anges i dessa bestämmelser eller i tillämpningsföreskrift får användas i beskrivningen av vin och druvmust" [43],

c) "skall det ... särskilt anges att medlemsstaterna skall godta beskrivningen av en produkt med ursprung i en annan medlemsstat som släpps ut på marknaden inom deras territorium, om denna beskrivning uppfyller gemenskapsbestämmelserna och är tillåten i producentmedlemsstaten enligt denna förordning" [44].

39. Syftet med artikel 12 i förordning nr 2392/89 är således att förena motstridiga syften som gemenskapslagstiftaren har eftersträvat *för att inte förta den effektiva verkan av det system som på detta sätt upprättas.*

40. I det aktuella fallet innehåller de beteckningar som svaranden tryckt på etiketterna för tyska kvalitetsviner fso endast uppgifter i förteckningen som gemenskapslagstiftaren har upprättat.

41. *För det femte och slutligen* bör det understrykas att vinets märkesnamn och namn har olika syften och definitioner.

42. Ett *varumärke* förutsätts förena *tecken*, till exempel bokstäver, som är *lämpliga för att särskilja produkten.* Det berättigade

40 — Sjätte övervägandet.
41 — Sjunde övervägandet.
42 — Femte övervägandet.
43 — Ibidem.
44 — Sjunde övervägandet.

målet som eftersträvas av en innehavare av ett varumärke, och för övrigt det mål som är förenligt med själva definitionen av ett varumärke [45], är således *framför allt* att "fängsla" konsumenten, det vill säga dra till sig dennes uppmärksamhet. Gemenskapslagstiftaren har uppställt en allmän gräns för friheten att skapa och registrera märkesnamn [46].

43. Det syfte som gemenskapslagstiftaren har eftersträvat i fråga om beskrivning av ett kvalitetsvin fso är däremot att göra det möjligt för allmänheten att få en *exakt, klar och korrekt* information om produktens egenskaper och att kunna bedöma produkten [47]. Med kvalitetsvin fso avses enligt artikel 1 i förordning nr 823/87 vin som uppfyller bestämmelserna i förordningen, de bestämmelser som antas med tillämpning av förordningen och de bestämmelser som anges i nationella föreskrifter. Det framgår av denna text jämförd med artiklarna 11 och 12 i förordning nr 2392/89 att i slutändan är handlingsutrymmet som givits till producenterna av kvalitetsvin fso i de olika medlemsstaterna mycket begränsat.

44. Den praxis som svaranden tillämpar — och som innebär att kvalitetsbeteckningar, som inte är förenliga med de mått som undantagsvis har fastställts på ett annat ställe, används som del av ett märkesnamn — verkar inte medföra en risk för att allmänheten bedras, *eftersom dessa uppgifter är förenliga med varornas egenskaper*. Detta är skälet till varför jag föreslår att den nationella domstolen skall ges ett nekande svar på den första och den tredje frågan.

Den andra och den fjärde frågan

45. Med dessa frågor önskar den nationella domstolen i huvudsak få ett svar på vilken omfattning som undantaget i artikel 40.3 i förordning nr 2392/89 skall ges.

46. Jag kommer endast att pröva dessa frågor såsom en extra hjälp med hänsyn till det föreslagna svaret på den första och tredje frågan.

47. Textens ordalydelse är otvetydig:

"Trots punkt 2 första stycket b får innehavaren av ett varumärke som är registrerat för

45 — Se rådets första direktiv om varumärken, som omnämns ovan i fotnot 20, artikel 2: "Ett varumärke kan utgöras av alla tecken som kan återges grafiskt, särskilt ord, inbegripet personnamn, figurer, bokstäver, siffror, formen på en vara eller dess förpackning, förutsatt att tecknen i fråga kan särskilja ett företags varor eller tjänster från andra företag", och artikel 3.1 b, i synnerhet: "1. Följande tecken och varumärken får inte registreras och om registrering har skett skall de kunna ogiltigförklaras: ... b) Varumärken som saknar särskiljningsförmåga."

46 — Artikel 3.1 g i samma direktiv.

47 — Se särskilt det femte och sjätte övervägandet i förordning nr 2392/89.

ett vin eller en druvmust och som är identiskt med

— namnet på en geografisk enhet som är mindre än ett specificerat område som används i beskrivningen av ett kvalitetsvin fso, eller

...

även om han inte har rätt att använda ett sådant namn enligt punkt 2 första stycket, fortsätta att använda detta varumärke fram till och med den 31 december 2002 på följande villkor:

...»

Den behandlar inte det fall som vi har att bedöma, eftersom det i det här målet är fråga om tyska kvalitetsviner fso, vars märkesnamn inte är identiska med en geografisk enhet som är mindre än ett specificerat område. Vad beträffar den omfattning som det är lämpligt att ge undantaget i artikel 40.3 i förordning nr 2392/89, i den mån som denna bestämmelse strider mot gemenskapsföreskrifternas syfte, bör den allmänna princip enligt vilken varje undantag från grundläggande gemenskapsbestämmelser skall tolkas och tillämpas snävt — och som är stadfäst genom domstolens fasta rättspraxis [48] inom vitt skilda verksamhetsområden — vinna tillämpning.

48. Jag föreslår sammanfattningsvis att med beaktande av det som sagts ovan skall de frågor som Oberlandesgericht Frankfurt am Main har ställt besvaras enligt följande:

»1) Artikel 3.2 i kommissionens förordning (EEG) nr 3201/90 av den 16 oktober 1990 om närmare bestämmelser för beskrivning och presentation av vin och druvmust skall tolkas på så sätt att det vid utformningen av etiketter för kvalitetsviner fso ('Qualitätsweine mit Prädikat') inte är förbjudet att utöver de obligatoriska uppgifterna (angivna med bokstäver av samma typ och storlek som namnet på det specificerade området), på ett iögonfallande sätt upprepa

48 — Med avseende på den allmänna princip som Europeiska gemenskapernas domstol uppställt, se en av de senast meddelade domarna: dom av den 3 maj 1994, kommissionen mot Spanien (C-328/92, Rec. s. I-1569).

beteckningarna 'Kabinett', 'Spätlese' eller 'Auslese' på etiketten för kvalitetsviner fso ('Qualitätsweine mit Prädikat') med annan stil och med större bokstäver såsom del av märkesnamnet.

2) Bestämmelserna i artikel 3.3 första stycket a i förbindelse med andra stycket i artikel 3.3 i förordning (EEG) nr 3201/90 skall tolkas på så sätt att det beträffande tyska kvalitetsviner fso inte är förbjudet att, utöver beteckningen 'Weißherbst' angiven med samma slags bokstäver som de som används för att ange det specificerade området, på ett iögonfallande sätt upprepa denna beteckning med större bokstäver på tyska kvalitetsviner fso ('Qualitätsweine b. A.') såsom del av märkesnamnet."